

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010246
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519010246.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného G. G., nar. X.X.XXXX pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/80/2019 zo dňa 3.2.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.5.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. G. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 3.2.2020 Okresný súd Piešťany pod sp. zn. 8T/80/2019 uznal obžalovaného G. G. vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v čase o 01:45 hod. dňa 12.6.2019 v A. na G. ceste č. X v budove Obvodného oddelenie PZ v Piešťanoch na prízemí na chodbe v priestoroch stálej služby pri sebe vo vrecku nohavíc neoprávnene pre vlastnú potrebu prechovával psychotropnú látku, a to 1 kus papierovej skladačky s nápisom „H“ s obsahom heroínu (diacetylmorfínu) s prímiesou kofeínu, paracetamolu a metylsulfonylmetánu (dimetylsulfón, MSM) s hmotnosťou 304 mg a priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 11,4 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné pripraviť najmenej 2 jednotlivé dávky drogy, pričom heroín (diacetylmofrín) podľa zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok.

Za to obžalovanému prvostupňový súd uložil podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. n), písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/1/2019 zo dňa 5.8.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/136/2019 zo dňa 17.10.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona a § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona prvostupňový súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to: 1 ks teleskopický podberák s dĺžkou tyče 133 cm, 1 ks rybársky bič o dĺžke 2,90 m čiernej farby, 1 ks rybárska udica o dĺžke 2,40 m modro čiernej farby s navijakom značky Carp Runner 5000 čiernej farby, 1 ks plastové vedro bielej farby, 1 ks stavačka - sieťka o rozmeroch 1m x 1m s obalom čiernej farby, 1 ks batoh čierno- modrej farby zn. Track Field s rôznym rybárskym náčiním a pomôckami, s nožnicami a uvoľňovačom háčikov. Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika. Podľa § 73

ods. 2 písm. d) Trestného zákona prvostupňový súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, svoje konanie oľutoval, pričom na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal kladne. Prokurátor okresnej prokuratúry navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, na čo okresný súd toto vyhlásenie prijal a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a ochranného opatrenia.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd okrem iného uviedol, že z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy zistil, že obžalovaný sa k obom skutkom priznal, tieto oľutoval, prejavil záujem po výkone trestu zamestnať sa a viesť riadny život, avšak doposiaľ mu chýbajú pracovné návyky, keďže od roku 2006 bol zamestnaný len vo výkone trestu, taktiež má poškodenú osobnosť dlhoročným užívaním drog a podľa znalkyne nie je schopný viesť plnohodnotný osobný, rodinný a spoločenský život. U obžalovaného je potrebné v prvom rade docieľiť zmenu postoja k užívaniu psychoaktívnych látok. Dlhší výkon trestu odňatia slobody, kedy nebude mať prístup k týmto látkam, môže napomôcť k tomu, aby si obžalovaný uvedomil ich škodlivosť, pričom prvostupňový súd prihliadal na to, že obžalovaný už vykonáva 20-mesačný trest v inej trestnej veci.

Prvostupňový súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní svoju vinu priznal a čin úprimne oľutoval, a to aj v konaní sp. zn. 8T/1/2019 a v § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko napomáhal pri objasňovaní oboch trestných činov, keďže okolnosti skutku opísal v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní v oboch veciach urobil vyhlásenie o vine, ako aj dve prirážajúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov (prečin podľa § 310 odsek 1 Trestného zákona a prečin podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona) a v § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, pričom prihliadol na odsúdenia pred spáchaním skutkov, a to Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 2T/123/2013 a Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/37/2015. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a prirážajúcich okolností prvostupňový súd obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu s poukazom na § 41 odsek 1 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal dva trestné činy (prečin podľa § 310 odsek 1 Trestného zákona a prečin podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona), a to v základnej trestnej sadzbe trestného činu z nich prísnejšie trestného, čo je prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, kde je možné uložiť trest až na 3 roky, zatiaľ čo pri prečine podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona je možné uložiť trest až 2 roky.

Vzhľadom na odsúdenie obžalovaného vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/1/2019, kde bol trestný rozkaz obžalovanému doručený dňa 17.6.2019 a následne bolo v danej veci právoplatne dňa 17.10.2019 rozhodnuté rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s rozsudkom súdu druhého stupňa, prvostupňový súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, nakoľko skutok v tejto trestnej veci spáchal dňa 12.6.2019, teda skôr ako mu bol doručený trestný rozkaz vo veci sp. zn. 8T/1/2019. Obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov, teda v tretine trestnej sadzby, prihliadnuc aj na 3 mesačný trest, ktorý v rámci ukladania súhrnného trestu rušil. Trest kratšieho trvania, ktorý navrhla obhajoba, by podľa prvostupňového súdu nevedel k náprave obžalovaného ani k ochrane spoločnosti, nakoľko obžalovaný už bol trikrát za drogovú trestnú činnosť odsúdený a tresty kratšieho trvania nevedli k náprave obžalovaného. V danom prípade prvostupňový súd ukladal obžalovanému súhrnný trest za dva trestné činy, pričom v predchádzajúcom odsúdení za drogy mu bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody 20 mesiacov, kde však išlo o tri trestné činy spáchané tromi skutkami a taktiež obžalovaný prechovával minimálne 3 jednotlivé dávky drogy. V danom prípade pri posúdení, že prechovával minimálne dve jednotlivé dávky drogy a okrem toho spáchal prečin podľa § 310 odsek 1 Trestného zákona, mal prvostupňový súd za to, že 13 mesačný trest odňatia slobody je dostatočný, avšak trest kratšieho trvania by na obžalovaného nemal dostatočný výchovný účinok a nezabezpečil by ani ochranu spoločnosti pred obžalovaným. Keďže prvostupňový súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, rozhodol podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona o zrušení výroku o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/1/2019 zo dňa 5.8.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/136/2019 zo dňa 17.10.2019. Vzhľadom na to, že obžalovanému bol skorším rozsudkom uložený aj trest prepadnutia vecí slúžiacich na lovenie rýb, prvostupňový súd v rámci súhrnného trestu obžalovanému uložil aj tento druh trestu. Prvostupňový súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (prepustený z výkonu trestu 21.7.2017 vo veci Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T/123/2013 za prečin podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona).

Vo vzťahu k výroku o ochrannom opatrení prvostupňový súd uviedol, že znaleckým skúmaním bol u obžalovaného zistený syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, ktoré dlhoročne užíva fajčením aj intravenózne, pričom u obžalovaného sa jedná o závislosť v somatopsychickej zložke, preto prvostupňový súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Voči výroku o treste predmetného rozsudku podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca. Obhajoba v odôvodnení odvolania uviedla, že odvolaním sa obžalovaný domáha aby bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný je od návykovej látky závislý a domnieva sa, že už uložený trest odňatia slobody spolu s ochranným liečením postačuje na ochranu spoločnosti a aj na to, aby si sám uvedomil nesprávnosť svojho konania, 4 mesiace navyiac v tomto smere neprinesú nič. Najpodstatnejším je práve uloženie ochranného liečenia, ktoré môže obžalovanému pomôcť určite viac ako 4 mesiace trestu odňatia slobody navyiac. Obžalovaný preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/80/2019 zo dňa 3.2.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám.

Prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 26.5.2020, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného. Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť a obhajoba zotrvala na svojom vyjadrení uvedenom v odôvodnení odvolania.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu čo do (napadnutého) výroku o treste.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v podstatných častiach osvojuje.

Ani podľa odvolacieho súdu nie je na mieste obhajobou v odôvodnení odvolania navrhované upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko obžalovaný už bol tri krát za drogovú trestnú činnosť odsúdený a tresty kratšieho trvania (i za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia) doposiaľ nevedli k náprave obžalovaného. Preto aj odvolací súd považuje prvostupňovým súdom uložený trest za primeraný, zákonný a spravodlivý, spĺňajúci tak individuálnu ako i generálnu výchovnú funkciu.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čo do napadnutého výroku o treste za správny a zákonný, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.